

Paso-Cadena

nytt

Sendebrev no 2 / 1986

Derfor mister vi ikke motet;
for ved Guds barmhjertighet
har vi fått denne tjeneste.
2 Kor.4;1.

Brit-Lajla & Rudolf L.Larsen,Casilla de correo 1670,Asuncion,PARAGUAY.

Kjære venner !

Guds rike fred,og takk for sist!

Det er med glede vi igjen kan sende noen ord her fra arbeidet i Paso Cadena.Og vi vil aller først få takke alle som er med i arbeidet her både i forbønn og med gaver.Vi vet at Herren vil lønne igjen!

Her er nå vinter,med heller vekslende temp. - fra ÷ 1 til over + 30 grader,så det er jo noe anderledes enn hjemme.

Men det er jo på mange måter lettere å leve med lavere temperaturer, og en sover jo mye bedre om nettene,noe som jo ikke er uvesentlig. Vel,vi får fortelle litt om det som har skjedd de siste mnd..

Etter innvielsen av skolen sist i februar,dro vi en tur til Filadelfia, Chaco (Paraguay) for å se litt på det arbeidet som mennonittene driver blandt indianerne der.Tidligere var vi blitt kjent med endel av de som arbeider der,så vi hadde alså noen kontakter,og det ble noen interessante dager.Chaco i seg selv var jo intersant å oppleve,etter- som naturen er nokså forskjellig fra her i øst.Det er mest stepper og krattskog,og heller karrig jord,men mennonittene har virkelig fått det til:en fin by,og flotte jordbruksbygder rundt omkring,og lever virkelig i velstand,i forhold hvordan paraguayere ellers lever.

Indianerarbeidet var meget omfattende:sykehus og opplæring av sykepleiere skoler på mange nivåer,jordbrukskoperativer,jordbruksskole,og ikke minst det evangeliske arbeidet med mange kirker,med svært mange medlemmer,og en bibelskole for indianerne med over 30 plasser.

Vi var hjemme igjen til påske,og da hadde vi planlagt et stevne,og hadde innvitert troende indianere fra en indianerkoloni i nord,og vi var da samlet en hel del i påsken,og hadde noen fine dager sammen.Det er jo også fint at troende av samme stamme samles,og opplever at de ikke er alene,men egentlig ganske mange på troens veg.

Vi har også startet opp en liten bibelskole her i Paso Cadena.Jeg fikk tak i to bibelstudier på guarani,og disse går vi igjennom nå,og jeg tror det skal hjelpe de troende framover.Vi samles tre ettermiddager pr. uke,fra 14 til 1630,og ettersom det jo er i arbeidstiden,hjelper vi litt økonomisk,slik at de som studerer skal klare det.

I tillegg har vi et større studieopplegg for de vi arbeider sammen med, samt en indianer.Det krever endel forkunnskaper og arbeid,og gjennom- går i løpet av to år,og gir et godt bibelgrunnlag.

Siden mars har vi hatt enda en arbeider her,Vidal Araujo,som har hjulpet til både i det praktiske arbeidet og i møtevirksomheten.

Vi skal nå sammen prøve å intensivere virksomheten i Santa Ana om- rådet.Der er det lett å samle folk,og noen troende,så vi håper og ber om at det skal lykkes.

Om arbeidet ikke er lett,så opplever vi at Herren er med oss.

En kveld ble jeg (Rudolf) tilkalt til en fødsel,og det gikk jo greit til det hele var nesten avsluttet.Da begynte dramatikken:styrdblødning. Ute var et forferdelig uvær,så en ble våt selv inne i hytta.Jeg satte det jeg hadde av medikamenter,og fikk kvinnen i bilen,og kjørte til stasjonen hvor vi har mere å hjelpe oss med,og likeså Brit-Lajla kunne hjelpe meg.Men vi klarte ikke å kontrollereblødningen,pulsen var svært svak og blodtrykket meget lavt,og Marina (en av vennene i menigheten) var bevisløs.Vi tilkalte også evangelisten,og sammen ba vi for henne.Og til vår overraskelse stanset blødningen.Hun voknet,blodtrykket sted.Det var en glad og våt-av blod og regn- flokk som stod der og fikk se at Herren gjorde det vi ikke kunne!

En annen dag hentet jeg en pasient med svært alvorlig hjerte-
problem. Hadde puls på 250-300, og han var virkelig dårlig. Vi skulle
kjøre ham på hospitalet. Mens han lå i bilen ba vi for ham, og jeg gikk
for å hente noen medikamenter. Da jeg kom tilbake ser jeg at mannen er
helt anderledes. Pulsen bare 130. Da sier han: ¡Es el Señor! - Det er Herren!
Han har nå tatt imot Ham som sin frelser. Æren er Hans!
Men som sagt: problemene fins. Noen har kommet på avstand og har det
vanskelig, og utfordringene er mange, så vær med oss i bønn om at
det skal lykkes å bygge opp en sterk menighet også her!

Paso Cadena 17.06.86